

воля на Божиата воля. Макаръ да имаме сичките добродѣтели, а там като немаме не сме истинни рабы Божии, кога човѣкъ не се удоволства съ това, което Богъ ище, той тогика се сопротивлява на Божиата властъ. Който мысли, какъ то се слѣдватъ тѣка работы, не са каквото подобака, той съ това показва, като чи не е Богъ премъдръ, и незнае що прави, и не е владѣтель на сичкия светъ. Ны вѣрваме и исповѣдуваме, какъ сичките работы отъ Бога произходатъ освенъ грѣха.

Сака вѣщъ, които ни проважда Богъ тѣка на тоя светъ, дава ни а се за наша полза, и за своата си къ намъ любовъ. Кога знаа, чи безъ попушненіе Божие, сирѣчъ безъ воля Божия нищо не быва, освенъ грѣха (каквото рекохме и по горе) защо се плаша; защо се боа; защо се жалувамъ, кога имамъ Бога; кога имамъ отца, който ма обича и ми ище доброто; да се грыжатъ безбожници, които невѣрватъ истиннаго Бога. Азъ безъ сумнѣніе го вѣрвамъ, и друго не искамъ, друго не обичамъ, освенъ онова, което ище, и което обича баща ми сирѣчъ Богъ, Той е доволенъ и достоинъ да ма нареди, да ма настои, и отъ секакво зло да ма сохрани и запази, токмо да съхранявамъ неговата законъ, и да покорявамъ моята воля на неговата воля, и да му благодаря за сако нещо, каквото ми се слѣчи, или немощь, или сиромашество, или богатство, или благополѣчие,